

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2001

Utgiven i Helsingfors den 4 december 2001

Nr 1116—1126

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1116	Lag om ändring av 4 § lagen om statsgaranti för konstutställningar	3177
1117	Lag om förbud mot vissa avkodningssystem	3178
1118	Lag om ändring av 38 kap. strafflagen	3180
1119	Lag om ändring av telemarknadslagen	3182
1120	Lag om ändring av lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet	3184
1121	Lag om ändring av 2 § lagen om kommunikationsförvaltningen	3186
1122	Lag om avgift som för 2002 uppbärs hos olycksfalls- och trafikförsäkringsanstalterna	3187
1123	Lag om temporär ändring av sjukförsäkringslagen	3189
1124	Statsrådets förordning om ändring av 9 och 21 § förordningen om skatteuppbörd	3190
1125	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om skatteförvaltningen	3191
1126	Statsrådets förordning om ändring av 2 och 9 § förordningen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet	3192

Nr 1116

L a g

om ändring av 4 § lagen om statsgaranti för konstutställningar

Given i Helsingfors 30 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 30 maj 1986 om statsgaranti för konstutställningar (411/1986) 4 § 2 mom., sådant det lyder i lag 390/1997, som följer:

4 §

Beviljande av statsgaranti

ringsvärde, dock till högst 125 miljoner euro per utställning. Den totala garantiansvarigheten för beviljade statsgarantier får samtidigt uppgå till högst 550 miljoner euro.

Statsgaranti kan uppgå till högst det belopp som motsvarar utställningsföremålens försäk-

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 30 november 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Kulturminister *Suvi Lindén*

RP 185/2001
KuUB 9/2001
RSv 137/2001

Nr 1117

L a g**om förbud mot vissa avkodningssystem**

Given i Helsingfors den 30 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas när informationssamhällets tjänster i telenät skyddas mot obehörig användning av avkodningssystem.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *informationssamhällets tjänster* TV- eller radiosändningar i ett telenät eller sådana tjänster i ett telenät som utförs på distans på individuell begäran av mottagaren, om dessa sändningar eller tjänster är avgiftsbelagda och skyddade med hjälp av ett särskilt tekniskt system, samt tillhandahållandet av skydd för ovan nämnda sändningar och tjänster med hjälp av ett särskilt tekniskt system, samt

2) *avkodningssystem* en utrustning, ett dataprogram eller ett annat system eller en väsentlig del av ett system vars ändamål är att koppla bort skyddet för en i telenätet tillhandahållen tjänst som skyddas med hjälp av ett särskilt tekniskt system.

3 §

Förbud som gäller avkodningssystem

Det är förbjudet att obehörigen inneha, använda, tillverka, importera, saluföra, hyra ut, distribuera, främja försäljningen av samt installera och underhålla avkodningssystem.

4 §

Marknadstillsyn och kontroll

Kommunikationsverket har till uppgift att utöva tillsyn över tillämpningen av denna lag.

Av Kommunikationsverket förordnade kontrollörer övervakar den verksamhet som avses i 3 § och efterlevnaden av det där föreskrivna förbudet.

En kontrollör, som framlägger utredning om Kommunikationsverkets förordnande, har rätt att för kontroll få tillträde till den plats där ett avkodningssystem finns eller där ett sådant på sannolika skäl misstänks finnas. Kontroll får dock inte genomföras på hemfridskyddade platser, om det inte finns särskilda skäl att misstänka att brott mot 6 § 2 mom. eller 38 kap. 8 a § strafflagen (39/1889) har skett.

RP 146/2000
TrUB 8/2001
RSv 111/2001

5 §

Undersökning av utrustning

Om det på sannolika skäl misstänks att bestämmelserna om import, saluförande eller uthyrning av avkodningssystem har överträtts, har kontrollören rätt att ta avkodningssystemet för undersökning och förbjuda att utrustningen saluförs eller på annat sätt överläts vidare under den tid undersökningen pågår. Undersökningen skall företas utan dröjsmål.

Till den från vilken avkodningssystemet har tagits för undersökning skall utfärdas ett intyg av vilket framgår omfattningen av den egendom som tagits för undersökning och orsaken till detta.

6 §

Straffbestämmelse

Om straff för avkodningssystemsbrott bestäms i 38 kap. 8 a § strafflagen.

Den som på annat sätt än vad som avses

Helsingfors den 30 november 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

i den i 1 mom. nämnda bestämmelsen uppsåtligen bryter mot förbudet i 3 § skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *avkodningssystemsförseelse* dömas till böter.

Allmänna åklagaren får inte väcka åtal för avkodningssystemsförseelse, om inte målsäganden anmäler brottet till åtal eller ett synnerligen viktigt allmänt intresse kräver att åtal väcks.

7 §

Handräckning

Kommunikationsverket har rätt att få handräckning av polisen, tullmyndigheterna och gränsbevakningsväsendet för verkställigheten av bestämmelserna i denna lag.

8 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Minister *Kimmo Sasi*

Nr 1118

L a g**om ändring av 38 kap. strafflagen**

Given i Helsingfors den 30 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 38 kap. 10 § 2 mom., sådant det
 lyder i lag 578/1995, samt
fogas till 38 kap., sådant det lyder jämte ändringar, nya 8 a och 11 § som följer:

38 kap.	<i>systemsbrott</i> dömas till böter eller fängelse i högst ett år.
Om informations- och kommunikations- brott	10 §
8 a §	<i>Åtalsrätt</i>
<i>Avkodningssystemsbrott</i>	

Den som i strid med förbudet i 3 § lagen om förbud mot vissa avkodningssystem (1117/2001) i förvärvssyfte eller så att gärningen är ägnad att orsaka den som tillhandahåller skyddade tjänster betydande men eller skada, tillverkar, importerar, saluför, hyr ut eller distribuerar ett avkodningssystem eller gör reklam för, installerar eller underhåller ett sådant, skall, om inte ett strängare eller lika strängt straff föreskrivs för gärningen någon annanstans i lag, för *avkodnings-*

 Allmänna åklagaren får inte väcka åtal för kränkning av kommunikationshemlighet, grov kränkning av kommunikationshemlighet, dataintrång eller avkodningssystemsbrott, om inte målsäganden anmäler brottet till åtal eller gärningsmannen när brottet begicks var anställd hos en inrättning som utövar allmän post- eller televerksamhet eller om ett synnerligen viktigt allmänt intresse kräver att åtal väcks.

RP 146/2000
 TrUB 8/2001
 RSv 111/2001

11 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Förverkandepåföljd

Avkodningssystem som avses i 8 a § skall
dömas förverkade till staten.

Helsingfors den 30 november 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Kimmo Sasi*

Nr 1119

L a g**om ändring av telemarknadslagen**

Given i Helsingfors den 30 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i telemarknadslagen av den 30 april 1997 (396/1997) 4 § 22 punkten och 25 §,
 samt
ändras 3 § 6 mom., 8 § 3 mom., rubriken för 39 § och 39 § 1—3 mom. samt 45 § 1 mom.,
 av dessa 3 § 6 mom. och 8 § 3 mom. sådana de lyder i lag 566/1999, som följer:

3 §

Tillämpningsområde

 Vid import, försäljning, saluförande, användning och främjande av försäljning av teleterminalutrustningar och vissa andra utrustningar skall dessutom 7 kap. iakttas.

8 §

Teleföretagets skyldigheter

 Om de uppgifter som följer av 2 mom. 3 punkten förutsätter åtgärder som klart avviker från televerksamhet som skall anses vara sedvanlig och som medför väsentliga merkostnader, kan dessa kostnader ersättas av statens medel eller ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om tryggnad av försörjningsberedskapen (1390/1992), om inte den som beställer åtgärden betalar tele-

företaget de kostnader som åsamkas det. Den myndighet som svarar för teleavlyssning och teleövervakning skall till teleföretaget betala av ministeriet fastställda avgifter för de åtgärder som avses i 2 mom. 3 a-punkten. När dessa avgifter bestäms skall beaktas de direkta kostnader som åtgärden har åsamkat teleföretaget samt en skälig ränta på det kapital som teleföretaget har varit tvunget att investera i den utrustning och den programvara som telenätet eller teletjänsten har försetts med i enlighet med de föreskrifter som meddelats med stöd av 4 mom. 1 punkten.

39 §

Marknadstillsyn och kontroll

 Av Kommunikationsverket förordnade kontrollörer övervakar importen, saluförandet och främjandet av försäljningen av teleterminalutrustningar.

RP 146/2000
 TrUB 8/2001
 RSv 111/2001

Nr 1120

L a g**om ändring av lagen om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet**

Given i Helsingfors den 30 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 22 april 1999 om integritetsskydd vid telekommunikation och dataskydd inom televerksamhet (565/1999) 2 § 3 mom., 5 § 2 mom., 8 § 2 mom. samt 27 § 1 mom. som följer:

2 §

Tillämpningsområde

 Denna lag tillämpas på sådan telekommunikation från eller till något annat nät än ett allmänt telenät som sker via ett allmänt telenät, om det andra nätet har anslutits till det allmänna telenätet som en del av det eller till en anslutning till det. Lagens 4 och 5 § skall dock tillämpas på all telekommunikation.

5 §

Skydd vid telekommunikation

 Det är förbjudet att obehörigen inneha ett system för avkodning av det tekniska skyddet

vid telekommunikation. Kommunikationsverket kan ge tillstånd till innehav av ett dylikt system.

8 §

Beredskap för undantagsförhållanden

 Om de uppgifter som följer av 1 mom. förutsätter åtgärder vilka klart avviker från teleföretagets sådan verksamhet som skall anses vara sedvanlig och vilka medför väsentliga merkostnader, kan dessa kostnader ersättas av statens medel eller ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om tryggnad av försörjningsberedskapen (1390/1992), om inte den som beställer åtgärden betalar teleföretaget de kostnader som åsamkas det.

RP 146/2000
 TrUB 8/2001
 RSv 111/2001

27 §

*Brott mot bestämmelserna om integritets-
skydd vid telekommunikation och dataskydd
inom televerksamhet*

Den som uppsåtligen

- 1) bryter mot förbudet i 5 § 2 mom.,
- 2) försummar att sörja för dataskyddet
inom televerksamhet enligt 6 § 1 mom.,
- 3) behandlar identifieringsuppgifter i strid
med 9—13 §, eller

4) använder telekommunikation för direkt-
marknadsföring i strid med 21 §,
skall, om inte strängare straff för gärningen
föreskrivs någon annanstans i lag, för brott
mot bestämmelserna om integritetsskydd vid
telekommunikation och dataskydd inom tele-
verksamhet dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 30 november 2001

Republikens President
TARJA HALONEN

Minister *Kimmo Sasi*

Nr 1121

L a g

om ändring av 2 § lagen om kommunikationsförvaltningen

Given i Helsingfors den 30 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 29 juni 2001 om kommunikationsförvaltningen (625/2001) 2 § 1 punkten
som följer:

2 §

Kommunikationsverkets uppgifter

Kommunikationsverket har till uppgift att
1) sköta de uppgifter som enligt telemark-
nadslagen (396/1997), radiolagen
(1015/2001), postlagen (907/1993), lagen om
televisions- och radioverksamhet (744/1998),
lagen om statens televisions- och radiofond

(745/1998), lagen om integritetsskydd vid
telekommunikation och dataskydd inom te-
leverksamhet (565/1999) samt lagen om
förbud mot vissa avkodningssystem
(1117/2001) ankommer på verket, samt

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 30 november 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Kimmo Sasi*

RP 146/2000
TrUB 8/2001
RSv 111/2001

Nr 1122

L a g**om avgift som för 2002 uppbärs hos olycksfalls- och trafikförsäkringsanstalterna**

Given i Helsingfors den 30 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De försäkringsanstalter som har rätt att i Finland bevilja obligatoriska försäkringar enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) eller trafikförsäkringslagen (279/1959) samt den i 2 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) avsedda lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt skall så som bestäms nedan för att minska statens garanti-belopp enligt 59 § 1 mom. sjukförsäkringslagen (364/1963) till Folkpensionsanstalten 2002 betala en avgift som uppgår till sammanlagt 51 600 000 euro. Detta belopp fördelar sig så att de försäkringsanstalter som beviljar olycksfallsförsäkringar står för en andel av 27 100 000 euro och de försäkringsanstalter som beviljar trafikförsäkringar för en andel av 21 700 000 euro. Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt står för en andel av 2 800 000 euro.

2 §

Den i 1 § bestämda avgiftsandelen för olycksfallsförsäkringsanstalterna fördelar sig mellan dessa anstalter i proportion till de försäkringspremieinkomster som fastställts i bokslutet för 2002 för de i lagen om olycksfallsförsäkring avsedda försäkringarna,

med undantag för försäkringar som avses i 57 §. Avgiften för trafikförsäkringsanstalterna fördelar sig mellan dessa anstalter i proportion till de premieinkomster av trafikförsäkringen som fastställts i bokslutet för 2002. Den i 1 § bestämda avgiftsandelen för lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt är slutlig.

3 §

Utan hinder av 35 § 2 mom. lagen om olycksfallsförsäkring och 13 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare kan den utgiftsökning, som denna lag åsamkar försäkringsanstalterna, 2002 och senare inkluderas i försäkringspremiegrunderna för den obligatoriska olycksfallsförsäkringen samt hänföras till totalkostnaderna för olycksfallsförsäkringen för lantbruksföretagare.

På den premieinkomstökning som följer av denna lag uppbärs dock inte försäkringspremie-skatt enligt lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966), premie för främjande av trafiksäkerheten enligt trafikförsäkringslagen, premie för främjande av arbetarskydd enligt 35 § 4 mom. lagen om olycksfallsförsäkring eller premier enligt 58 § och 60 § 6 mom. i den sist nämnda lagen, och inte heller kostnader som avses i 2 § lagen om

bindande av vissa skadestånd för olycksfall vid lönenivån (957/1971) eller premier enligt 12 § lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring (625/1991). Avgiften enligt denna lag beaktas inte heller vid fastställandet av de utgifter för skydd i arbetet som anges i 14 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare.

4 §

Olycksfalls- och trafikförsäkringsanstalterna är skyldiga att kalendermånadsvis betala förskott på den avgift som avses i 1 §. Förskottet utgör varje kalendermånad 1/12 av de belopp som försäkringsanstalterna skall betala enligt 1 §. Förskottet fördelar sig mellan olycksfallsförsäkringsanstalterna och mellan trafikförsäkringsanstalterna i proportion till de försäkringspremieinkomster som i bokslutet för 2000 har fastställts för den obligatoriska olycksfallsförsäkringen och för trafikförsäkringen.

Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt skall kalendermånadsvis betala 1/12 av det belopp som fastställts i 1 §.

Försäkringsanstalterna skall före den 15 dagen varje månad betala förskott på premieinkomsten för olycksfallsförsäkringen till Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbund och på premieinkomsten för trafikförsäkringen till trafikförsäkringscentralen. Social- och hälsovårdsministeriet förmedlar avgifterna till Folkpensionsanstalten. Social- och hälsovårdsministeriet har rätt att då det förmedlar

det i 1 § bestämda beloppet till Folkpensionsanstalten debitera Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbunds och trafikförsäkringscentralens konton med ett belopp som motsvarar de betalda förskotten.

5 §

De avgiftsandelar som de i 4 § 1 mom. avsedda olycksfalls- och trafikförsäkringsanstalterna har betalt i förskott justeras att motsvara den i 2 § bestämda fördelningen av avgiftsandelarna efter det att 2002 års försäkringspremieinkomster av olycksfalls- och trafikförsäkringen har fastställts genom bokslut.

Social- och hälsovårdsministeriet fastställer för varje försäkringsanstalt förskottet samt den slutliga avgiftsandelen. Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbund och trafikförsäkringscentralen sköter uppbörden av de slutliga avgiftsandelarna enligt 1 mom. samt redovisningen av dessa till försäkringsanstalterna.

6 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

7 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002. Lagen gäller avgiften för 2002.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 30 november 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 1123

L a g**om temporär ändring av sjukförsäkringslagen**

Given i Helsingfors den 30 november 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt i sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963) 30 c § 1 mom., sådant
 det lyder i lag 832/1996, samt
fogas temporärt till lagen en ny 29 b § som följer:

29 b §

Utan hinder av vad som bestäms i 29 och 29 a § ersätts arbetsgivaren med 60 procent av de nödvändiga och skäligena kostnaderna för utarbetandet av den årliga verksamhetsplanen för företagshälsovården inberäknat kostnaderna för arbetsplatsbesök som företas av yrkesutbildade personer och sakkunniga inom företagshälsovården och som utgör grund för utarbetandet av verksamhetsplanen. Med arbetsplatsbesök avses besök på arbetsplatsen som hänför sig till planering av företagshälsovården samt utveckling och uppföljning av arbetet, verksamhetsmiljön och den verksamhet som berör arbetsgemenskapen.

30 c §

Ersättning enligt 29 § 1 och 3 mom. samt 29 b § skall sökas hos Folkpensionsanstalten för en arbetsgivares vidkommande inom sex månader från räkenskapsperiodens utgång samt i fråga om företagare och andra som utför eget arbete från det kostnaderna uppkommit, vid äventyr att förmånen annars går förlorad. Trots försening kan ersättning beviljas helt eller delvis, om förvägrande av ersättningen bör anses oskäligt.

 Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002 och gäller till och med den 31 december 2005.

Helsingfors den 30 november 2001

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

RP 158/2001
 ShUB 33/2001
 RSv 155/2001

Nr 1124

**Statsrådets förordning
om ändring av 9 och 21 § förordningen om skatteuppbörd**

Given i Helsingfors den 29 november 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, *ändras* i förordningen den 1 december 1978 om skatteuppbörd (903/1978) 9 § 2 mom. och 21 § 1 mom., sådana de lyder i förordningen 224/1993, som följer:

9 §

Är prestation mindre än fem euro, återbärs det inte.

inbetalningskort skall sändas den betalnings-skyldige för uppbörden av ett belopp som understiger 17 euro, uppbärs beloppet inte. Om det belopp som skall återbetalas understiger fem euro, återbärs det inte.

21 §

Är det belopp som enligt lagen om skatteuppbörd skall uppbäras eller indrivs mindre än tio euro, uppbärs eller indrivs det inte. Om en särskild debetsedel eller ett

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 29 november 2001

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Konsultativ tjänsteman Matti Halén

Nr 1125

Statsrådets förordning
om ändring av förordningen om skatteförvaltningen

Given i Helsingfors den 29 november 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, *upphävs* i förordningen den 22 december 1995 om skatteförvaltningen (1707/1995) 25 § 2 mom. och *ändras* 29 § 2 mom. som följer:

29 §

Sådana företag eller koncernföretag som avses i 13 § 2 mom. 2 punkten lagen om skatteförvaltningen skall under en 12 måna-

ders räkenskapsperiod ha en omsättning på minst 50 miljoner euro.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 29 november 2001

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Konsultativ tjänsteman Matti Halén

Nr 1126

Statsrådets förordning**om ändring av 2 och 9 § förordningen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet**


Given i Helsingfors den 29 november 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, *ändras* i förordningen den 30 december 1996 om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (1305/1996) 2 och 9 § som följer:

2 §

Tillämplig kurs för omräkning av utländskt mynt

Källskattepliktig inkomst som enligt överenskommelse skall erläggas i utländskt mynt omräknas för uträknande av källskattens belopp till euro enligt den vid betalningstidpunkten gällande valutakurs som Europeiska

 *centralbanken publicerat.*

Helsingfors den 29 november 2001

9 §

Den undre gränsen för uppbörd av källskatt

Det källskattebelopp som avses i 9 § 3 mom. källskattelagen är tio euro.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Konsultativ tjänsteman Matti Halén